

בבא בתרא קכ

שמות פרק ב

- (א) וַיִּלְדֵּךְ אִישׁ מִבֵּית לֹוִי וַיִּקָּח אֶת בֵּת לֹוִי :
(ב) וַתֵּהָר האִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֶהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים :

במדבר פרק כו פסוק נט

וְשֵׁם אִשְׁתְּ עֶמְרָם יוֹכָבֵד בֵּת לֹוִי אֲשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלֹוִי בְּמִצְרַיִם וַתֵּלֶד לְעֶמְרָם אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת מֹשֶׁה וְאֶת מָרְיָם אֲחֹתָם :

יוכבד נולדה בין החומות בכניסה למצרים
אם היתה עדיין בחיים בשעת יציאת מצרים – בת 210
משה בשעת יציאת מצרים – בן 80 (כי בשעת מיתתו 120, היו במדבר 40 שנה)

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יב עמוד א

וילך איש מבית לוי - להיכן הלך? אמר רב יהודה בר זבינא: שהלך בעצת בתו. תנא: עמרם גדול הדור היה, כיון שגזר פרעה הרשע **כל הבן היולד היאורה תשליכוהו**, אמר: לשוא אנו עמלין! עמד וגירש את אשתו, עמדו כולן וגירשו את נשותיהן. אמרה לו בתו: אבא, קשה גזירתך יותר משל פרעה, שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ואתה גזרת על הזכרים ועל הנקיבות! פרעה לא גזר אלא בעוה"ז, ואתה בעוה"ז ולעוה"ב! פרעה הרשע, ספק מתקיימת גזירתו ספק אינה מתקיימת, אתה צדיק בודאי שגזירתך מתקיימת, שנאמר: (איוב כב) **ותלך אומר ויקם לך**! עמד והחזיר את אשתו, עמדו כולן והחזירו את נשותיהן. **ויקח** - ויחזור מיבעי ליה! א"ר יהודה בר זבינא: שעשה לו מעשה ליקוחין, הושיבה באפריון ואהרן ומרים מרקדין לפניו, ומלאכי השרת אמרו: **אם הבנים נחמה את בת לוי** - אפשר, בת מאה ושלושים שנה הויה וקרי לה בת! דא"ר חמא בר' חנינא: זו יוכבד, שהורתה בדרך ולידתה בין החומות, שנאמר: **אשר ילדה אותה ללוי מאצרים**, לידתה במצרים ואין הורתה במצרים! א"ר יהודה: שנולדו בה סימני נערות

במדבר פרק לו

- (ו) **זה הדבר אשר צוה ה' לבנות צלפחד** לאמר **לטוב בעיניהם תהיינה לנשים** **אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים**: (ז) ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתי ידבקו בני ישראל:
(ח) **וכל בת ירשת נחלה** ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתי: (ט) ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: (י) **כאשר צוה ה' את משה** כן עשו בנות צלפחד: (יא) **ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה** בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:

במדבר פרק כז

- (א) וַתִּקְרְבֶנָה בָּנוֹת צֶלְפָּחָד בֶּן גִּלְעָד בֶּן חֲפֹר בֶּן מְכִיר בֶּן מִנַּשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מִנַּשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בָּנֵיהֶם **נעה וחגלה ומלכה ותרצה**:

ויקרא פרק כב פסוק ג

אמר אלהם לדתיתכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני ה':

ויקרא פרק יז

- (ב) **דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל** ואמרת אליהם **זה הדבר אשר צוה ה' לאמר**:
(ג) איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה: (ד) ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן לה' לפני משכן ה' דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו:

במדבר פרק ל

- (ב) **וידבר משה אל ראשי המטות** לבני ישראל לאמר **זה הדבר אשר צוה ה'**: (ג) איש כי ידר נדר לה' או השבע שבועה לאסור אסור על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: (ד) **ואשה** כי תדר נדר לה' ואסרה אסר בבית אביה בנעריה:

